

SAPOR (6) *sb m*

-ã- (4), -a- (1); -ã- *RejZwierc* (2); -ã- : -a- *RejWiz* (2:1); o *jasne*.

sg N sapor (1). ◇ [*A sapor.*] ◇ *pl N sapor* (5). ◇ [*G saporów.*]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

Rodzaj sosu, przysmak nadający potrawie lepszy smak [sapor – smak Mącz 368a; – smak, kosztowanie Calep; smak, smakowitość (w potrawach, trunkach) – sapor Cn] (6) : Sapor wielkiej łodkości Trawi w nas wilgotności Flegmę y żądliwości Y brzytkości. LudWież B4v; Więc rozlicznych przyśmaków ielzche náftáwiáią/ [...] Nie dármo ie przezwáli sapor y bo fápią/ A bárzo sie więc po nich drudzy do drzwi kwápią. RejWiz 15, 14v marg, Dd2v; Przypátrż sie iedno owym dziwnym połmiłkom á owym łprołnym wymyłom światá dzifiefzego. Pátrż ná owy rozmáite przyśmáki co ie sapor y zowá/ á práwie sapor y bo chłop po nich fápi ożáfzy sie iáko w bárłogu kiernoż. RejZwierc 58v; [wárzoné iedząc ná obiedzie/ á pieczyłté ná wieczery. nie móżeli przez przyśmáku/ sapor iáki z pomoráncze/ z limonu/ z oliwek/ z trochá gorczyce/ z trochá korzenia/ y cukru y octu/ coby nie oftry/ á nie bárzo mocny vczyniwłzy OczkoPrzymiot 324].

[*Szereg: »przysmak albo sapor«: wárzoneli to/ pieczoneli bédzie/ máła różność: iedno bez przyśmáków/ álbo saporów do tego czynionych OczkoPrzymiot 133.*]

Synonim: przysmak.